

blive vedtaget. Med en så bred tilslutning til en talmæssigt så begrænset fangst, som der kan blive tale om – det drejer sig i alt om nogle få hundrede dyr – vil en politisk modreaktion af større omfang efter min opfattelse være ganske usandsynlig.

Lad mig føje til – og det har især relevans til S 1722 – at formålet med vores støtte til den bæredygtige kystfangst er hensynet til en række kystsamfund i det nordatlantiske område, hvor der er en gammel tradition for blandet udnyttelse af fisk, sæler og hvaler. Dette har ikke alene været erhvervsmæssigt nødvendigt, men har ofte også været bærende for lokalsamfundets sociale struktur og kulturelle identitet.

Der vil ikke være konsekvenser for den grønlandske såkaldte »aboriginal«-kvote, såfremt IWC beslutter at give tilladelse til bæredygtig kystfangst af den biologiske grund, at en sådan fangst vil skulle foretages på andre bestande end dem, der er af betydning for Grønland.

Som før nævnt er der ikke biologisk sammenhæng imellem den grønlandske hvalkvote og mulige kvoter for kystfangst for de førnævnte kystsamfund. Grønland vil derfor ikke få ændret sin samlede hvalfangstkvote, såfremt IWC vedtager kvoter for bæredygtig kystfangst.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg takker for svaret.

Jeg kan forstå, at i hvert fald svaret på spørgsmålet om Grønlands interesser i det her er, at Grønland ikke vil kunne få en yderligere kvote ud af det, og jeg forstår det også sådan, at der heller ikke er planer om, at Grønland skal ind i den anden kasse, som jo er en kommerciel hvalfangstkasse, men skal forblive i og have status som »aboriginal« fangstområde. Jeg tager som udgangspunkt, hvis ministeren ikke siger noget andet, at det var det, der var svaret på det spørgsmål.

Så står det tilbage vedrørende Grønland, om Grønland ikke kunne have en interesse i i stedet for at gå ind i at argumentere for en kommerciel hvalfangst, at man måske støttede Grønland bedre ved at udbygge den »aboriginal«-status, sådan at grønlænderne kunne få opfyldt deres kødkvoter.

Men for at vende tilbage til den politiske del af det, kan man jo konstatere, at der ikke er nogen egentlig umiddelbar økonomisk interesse fra Grønlands side i at få fremmet et krav om, at der skal etableres en bæredygtig hvalfangst i kystnære områder som nævnt af udenrigsmini-

steren. Men så vil jeg gerne have uddybet lidt, hvad det er for en bæredygtig hvalfangst, der er tale om.

Det er formentlig ikke udenrigsministeren ubekendt, at netop de fredningsvenlige lande samt Greenpeace og Verdensnaturfonden går meget skarpt imod, at man får indført de principper, som regeringen arbejder for, ikke alene ud fra den begrundelse, at det er en kommerciel hvalfangst, men også ud fra den begrundelse, at investeringer i sådanne systemer vil betyde, at der vil være en drift til at foretage overfiskeri, fordi det vil være utrolig kostbart at investere, og så har man ingen anden mulighed, for at det kan løbe økonomisk rundt, end at begynde at kræve yderligere fangst. Det er den mekanisme, der ligger i at løfte låget for kommerciel hvalfangst.

En anden ting er, at der heller ikke fra videnskabelige kommissioners side er kommet tal frem, der viser, at det ikke er vigtigt i dag stadig væk at fastholde det oprindelige moratorium.

Jeg vil gerne spørge, om udenrigsministeren ikke mener, at det er uheldigt i en sådan situation at føre et krav frem om, at der skal indføres kommerciel hvalfangst.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret.

Jeg går ud fra, at jeg hørte rigtigt: at der ikke var noget grønlandsk ønske om at komme med ind under den lille kystfangst, men at man ville blive ved med at satse på sin subsistenskvote eller urbefolkingskvote.

Så vidt jeg kan høre, er det en lidt ny linje, men det er en meget god linje, at Grønland holder fast i, at man vil have en urbefolkingskvote og ikke den anden. Jeg vil altså gerne have ministeren til at sige helt klart, at Grønland primært vil holde fast ved sin ikkekommercielle kvote.

Og jeg vil så spørge ministeren, om han er opmærksom på, at ideen om den lille kystfangst aldrig nogen sinde er vokset hverken hos grønlænderne eller hos danskerne, men i Norge og især i Japan. Og kan ministeren love, at forvaltningen af det bliver sådan, at den lever op til de absolut skrappeste krav, så vi ikke bringer Danmark i miskredit?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Det er naturligvis sådan, at Danmark arbejder for, at Grønland får mulighed for at udnytte en »aboriginal«-kvote, som det jo hedder med et